

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παράσχον εἰς τὴν χάρον ἡμῶν βιβλιοθήκας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκογενετικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΗΣ

ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμῆς 75. Ἐξέμνητος δραχ. 40. Τριμήνιος δραχ. 22.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰνιγμάτων γράμματα διατμή. 50.— Ἀπεριόριστος Δολλάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ Ὀλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελίνια 10.

Ἐξέμνητος καὶ Τριμήνιος ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ: 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουθήμετου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπίου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 33ος

Ἐν Ἀθήναις, 17 Ἰουλίου 1926

Ἔτος 48ον.—Ἀριθ. 33

Ο ΤΖΑΚ

[Μυθιστόρημα ALPHONSE DAUDET, διασκευασμένο γὰρ τὴν «Διάπλασι» ἀπὸ τὸν κ. Γρ. Ξενοπούλου.]

—Συνέχεια ἀπὸ τὸ προσηγοῦμενο—

«Ἀγαπητέ μου ἀδελφέ,

«Καθὼς σοῦ ἔγραφα καὶ τὴν ἄλλη φορά, μίλησα στὸν κ. Διευθυντὴ γιὰ τὸ παιδί τοῦ φίλου σου καὶ, μολονότι αὐτὸ τὸ παιδί εἶναι πολὺ μικρὸ γιὰ τὴν ἐργασία μας, ὁ κ. Διευθυντὴς μοῦ ἔδωσε τὴν ἄδεια νὰ τὸν πάρω μαθητευόμενο. Θὰ κοιμηθῆται καὶ θὰ τρώῃ στὸ σπίτι μου καὶ σοῦ ὑπόσχομαι νὰ σοῦ τὸν κάμω, σὲ τέσσαρα χρόνια, τέλειο ἐργάτη. Ὅλοι εἴμαστε κακά. Ἡ γυναίκα μου κ' ἡ Ζεναίδα σὲ φιλοῦν. Πολλὰ χαιρετισματα κ' ἀπὸ τὸ Ναντά. Σὲ φιλῶ, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός σου.

ΡΟΥΝΤΙΚ

Ἀρχιεργάτης-ἐκφορμιστής.

—Ἀκούς, Τζάκ; Ξανάρχισε ὁ Νταρζαντόν μ' ἐνθουσιασμό· σὲ τέσσαρα χρόνια θὰ εἶναι «τέλειος ἐργάτης»! Τώραϊότερα δηλαδὴ, τὸ τιμιότερο, τὸ ἀγιότερο ποῦ ὑπάρχει σ' αὐτὸ τὸν κόσμο τῆς δουλείας; Ἐργάτης! Ἀκούς;

Ναί, ἀκούω. Μόνο ποῦ δὲν καταλάβαινε καὶ προσπαθοῦσε νὰ καταλάβῃ. Στὸ Πιρίσι, κάποτε, εἶχε ἰδεῖ ἐργάτες. Πολλοὶ δαύλευαν καὶ στὸ στεῖνο τῶν Δώδεκα Σπιτιῶν, κοντὰ στὸ Γυμνάσιό Μορονβάλ, σ' ἓνα ἐργαστάσιο φάρων. Καὶ καθὲ βράδυ, στὶς ἔξι, ἔδωκαν ἀπὸ κει-μέσα κάτι ἀνθρωπὶνὰ μὲ λαδωμένες μπλούζες, μὲ μουντζουρωμένα χέρια τραχιὰ, παραμορφωμένα ἀπὸ τὴν ἐργασία. Ἔτσι θὰ γινόταν κ' αὐτός; Μπλούζα λερωμένη θὰ φοροῦσε; Αὐτὸ πρῶτα-πρῶτα συλλογισθῆκε. Καὶ θυμόταν μὲ τὴν περιφρόνηση ἔλεγε ἄλλοτε ἢ μητέρα του, στὴν ἀπάντησάν του στὸ δρόμο ἀνθρώπους μὲ μπλούζες: «εἶναι ἐργάτες», καὶ πῶς πρόσχε νὰ μὴ τὴν ἀγγίξουν περνώντας καὶ τὴν λερώσουν!..

Καὶ θάφευγε τώρα, νὰ πάη νὰ γίνῃ ἐργάτης; Θάφινε τὸ δάσος τοῦ τὸ ἀγαπημένο, τὸ ἀκόμα πῶς ἀγαπημένο του

σπιτάκι τοῦ Ρισάλ, τὴ Σεσίλη, τὴ μητέρα του, — τὴ μητέρα του ποῦ μὲ τὸσους κόπους τὴν εἶχε ξαναβρεῖ καὶ ποῦ τὴν ἀγαποῦσε περισσότερο ἀπ' ὅλα κ' ἀπ' ὅλους; ..

— Πρέπει λοιπὸν νὰ φύγω: ρώτησε μὲ στυσιμένη φωνή, σχεδὸν μηχανικά.

Τὴ ἀπέλειε! Οἱ δικαστὲς τοῦ κοιτάχτηκαν μὲ χαμόγελο οἴκτου. Μ' ἀπὸ τὸ παράθυρο, ὅπου στεκόταν ἡ μητέρα,

«—Καὶ σὺ λοιπὸν μὲ διώχνεις; ..» (Σελ. 262, στ. γ.)

κοιτάζοντας ἔξω, ἀκούσθηκε λυγμός.

—Ναί, παιδί μου, θὰ φύγουμε μετὰ ὅκτω ἡμέρες, τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ Λαμπασσάντρ καθαρά. Ἐχω πολλὸν καιρὸ νὰ ἰδῶ τὸν ἀδελφὸ μου. Κι' εἶναι μιὰ εὐκαιρία γιὰ νὰ πάω νὰ τὸν ἰδῶ. Κι' αὐτόν, καὶ τὸ παλιὸ μου αἰδηροῦργεῖο. Ἄ, θὰ ξαναγεννηθῶ!

Ἄλλὰ ὁ Νταρζαντόν εἶχε συγοφρωθεῖ. Δὲν τοῦ ἄρεσεν καθόλου τὰ κλάματα τῆς Ἰδας ἐκεῖ στὸ παράθυρο. Καὶ γνωρίζοντας στὸν Τζάκ:

—Τώρα μπορεῖς νὰ πηγαίνῃς, τοῦ εἶπε κ' ἔτοιμάσου γιὰ ταξίδι σὲ ὀκτὼ ἡμέρες.

Ὁ Τζάκ κατέδῃκε σαστισμένος, ἀλαλιασμένος. Ἡ πόρτα τοῦ τρόμου ἦταν ἀνοιχτή. Ὁρμησε ἔξω, ξεσκουφωτός καθὼς ἦταν, ἔτρεξε μὲς ἀπὸ τὸ χωριὸ ὡς τὸ σπιτάκι τῶν φίλων του καὶ, βλέποντας τὸ γιατρὸ ποῦ ἔδωκεν κελὴν τὴν ὥρα, τοῦ εἶπε μὲ λίγα λόγια τὰ συμβαίνοντα.

Ὁ κ. Ρισάλ ἀγανάκτησε, ἀνασιατόθηκε:

—Ἐργάτης; θέλουν νὰ σὲ κάμουν ἐργάτη; Αὐτὸ ἐνοουσαν ὅταν μοῦ ἔλεγαν πῶς φροντίζουν γιὰ τὸ μέλλον σου; .. Ἐλα μαζί μου! Θὰ πάω ἐγὼ νὰ μιλήσω τοῦ κυρίου πατριῶ σου!

Ὅταν ἔφτασε στὶς Καστανούλες ὁ γιατρός, ἐκεῖνοι, φαίδροταί, ἔτοιμάζονταν νὰ καθίσουν στὸ τραπέζι.

—Ἦθελα νὰ σὰς πῶ δυὸ λόγια, κύριε Νταρζαντόν...

—Πολὺ εὐχαριστῶς, γιατρός! Καθίστε καὶ σεῖς στὸ τραπέζι καὶ μοῦ τὰ λέτε τρώγοντας.

—Ὅχι, εὐχαριστῶ, δὲν πεινώ ἀπὸ τώρα. Ἐπειτα, αὐτὸ ποῦ θέλω νὰ σὰς πῶ, καθὼς καὶ στὴν κυρία, (πρόσθεσε χαιρετίζοντας τὴν Ἰδα ποῦ μπήκε κελὴν τῆ στιγμῆ,) εἶναι ὀλωςδιόλου ἐμπιστευτικὸ, ἰδιαίτερο.

—Ἔρω, ἔρω, γιὰ τὸ παιδί δὲν θὰ μὰς πῆτε;

—Ἀκριβῶς! γιὰ τὸ παιδί!

—Τότε μπορεῖτε νὰ μιλήσετε μπροστὰ σὲ ὅλους. Οἱ κύριοι εἶναι ἐφήμεροι, εἶναι φίλοι, κ' ἔπειτα ὅ,τι κάνω ἐγὼ εἶν' ἀρκετὰ τίμιο κ' εὐσυνείδητο ὥστε νὰ μὴ φοβᾶμαι κανένα.

—Πολὺ καλά!

Κι' ὀρθός, μπροστὰ στὸ τραπέζι, ὁ γιατρός ἄρχισε:

—Ὁ Τζάκ μοῦ εἶπε πρὸ ὀλίγου ὅτι θὰ τὸν στείλετε μαθητευόμενο στὰ αἰδηροῦργεῖα τοῦ Ἰντρέ. Εἶναι ἀλήθεια;

—Ναί, γιατρός μου.

ΚΟΗΝΑ ΓΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ

Αγαπητοί μου,

ΤΟ Τράνσβαλ, κατά το 1899, οι Άγγλοι τὰ βρήκαν σκούρα. Οι Μπόρς, πού είχαν σηκωθεί έναντί τους, δέν ήταν οι μισοπολιτισμένοι ή μισοάγριοι αντίπαλοι άλλων άποικιακών πολέμων ή των άνηρωπων πολιτισμένων, με πατριωτισμό, με ευσέβεια, με άρετή, με πολεμικά μέσα τέλεια, γενναίοι στρατιώτες, γυμνασμένοι στον κλεφτοπόλεμο και, με άρχηγό τον ήρωικό Πρόεδρό τους, τον θρυλικό γέρο-Κροδγερ, άγωνιζόνταν με λύσσα «επὲρ βωμών και έστιών».

Έτσι οι Άγγλοι από «έπιτιθέμενοι» γίνονταν πολλές φορές «άμυνόμενοι» και, κλεισμένοι μέσα στις πόλεις που κατείχαν, πολιορκούνταν στενά από τους Μπόρς για καιρό.

Μιά απ' αυτές τις πολιορκημένες πόλεις ήταν και το Μάφκιν (Mafeking). Ο στρατιωτικός της διοικητής, ό τότε συνταγματάρχης και κατόπι στρατηγός, περιώνυμος Βάδεν Πάουελ (Baden Powell), δέν είχε στις διαταγές του παρά μόνο καμμιά χιλιάδα άνδρες, — έθελοντές, αστυφύλακες και πολίτες αστρατευτές κι' αγύμναστους. Έτσι αναγκάσθηκε πολλές φορές να χρησιμοποιήση και παιδιά, έφηβους, σε διάφορες βοηθητικές υπηρεσίες, — μεταδιδάσεις διαταγών, συλλογές πληροφοριών, πρόχειρες αναγνωρίσεις, άνιχνεύσεις κτλ. — κι' από τὰ παιδιά αυτά συγκρότησε σιγά σιγά ένα ιδιαίτερο μικρό σώμα, τό σώμα των *Ανιχνευτών, άγγλικά σκάουτς* (Scouts).

Αφού τελείωσε ό πόλεμος του Τράνσβαλ, πού στοίχισε τόσο αίμα και τόσο χρήμα στην Άγγλία, — τό είχε βάλει, βλέπετε, πείσμα να νικήση τους γενναίους έκείνους πού ήσαν τόσο καλά να υπερασπίζον την πατρίδα τους, — τόσο ο Βάδεν Πάουελ, όσο κι' ο στρατάρχης λόρδος Ρόμπερτς, καθώς και πολλοί άλλοι άνώτεροι Άγγλοι στρατιωτικοί, έβρυσαν σ' ελη την Άγγλία τους *Συλλόγους Παιδών Ανιχνευτών ή Προσκοπίων*, των Μπούσκαουτς (Boy-scouts), κι' έτσι αναπτύχθηκε, κι' από την Άγγλία διαδόθηκε σ' ελο τον κόσμο, ό θεσμός πού λέγεται *προσκοπισμός, σκάουτιν* (Scouting). Η καταγωγή του, καθώς είπαμε, είναι από τό Τράνσβαλ. Και τή θυμίζει ακόμα ή στολή των Προσκοπίων, πού με έδες τις παραλλαγές, στή βάση της είναι πάντα ή μορφή: κοντά πανταλόνια, κοντές κάλτσες ώστε τό γόνατο να μένη γυμνό, μπλοξά με πολλές τσέπες και πλατύγυρο καπέλλο.

Στήν Άγγλία δέν υπάρχει υποχρεω-

τική στρατολογία όπως σά άλλα κράτη. Ο στρατός εκεί αποτελείται από έθελοντές. Ο πόλεμος όμως του Τράνσβαλ είχε άποδείξει πώς οι έθελοντές αυτοί δέν είναι πάντα άριστοι και πώς κι' ή Άγγλία θάναγκασόταν ίσως μιά μέρα να παραδεχθή τό σύστημα της καθολικής στρατολογίας. Και για να προλειάνουν τό δρόμο, να τραθήξουν τους νέους πρὸς τό στρατιωτικό επάγγελμα, να τους κάμουν γενικά καταλληλότερους για στρατιώτες με μιá προπόνηση, με μιá εξάσκηση, με τή διδασκαλία διαφόρων είδικών μαθημάτων και τήν προώθηση των κυριότερων στρατιωτικών προσόντων (έσο έτοιμος, τό σύνθημα,) οι στρατιωτικοί εκείνοι της Άγγλίας σκέφτηκαν να γενικεύσουν και να συστηματοποιήσουν εκείνο πού είχε κάνει πρώτος στό Μάφκιν ο Βάδεν Πάουελ.

Άλλά γιατί τάχα ο Προσκοπισμός είχε τόση διάδοση και σά άλλα κράτη, όπου ή στρατολογία είναι υποχρεωτική κι' ή στρατιωτική όργάνωση τελειότερη; Γιατί θεωρήθηκε τό καλύτερο σύστημα για τήν προετοιμασία και τή χρησιμοποίηση ακόμα, σε μιá περισσότερο άνάγκη, των παιδιών. Μπορούσε εξαίρετα νάντικαταστήση τὰ «Μαθητικά Τάγματα» πού είχε άλλοτε στό εκπαιδευτικό της πρόγραμμα ή Γαλλία. Τὰ στρατιωτικά αυτά σώματα από νεαρούς μαθητές παρουσάζαν μεγάλα μειονεκτήματα. Ένα παιδί δέν μπορεί να είναι στρατιώτης του πέφτει βαρύ. Μπορεί όμως εξίκριτα να είναι πρόσκοπος. Ο Προσκοπισμός θεωρήθηκε κάτι ελαφρότερο, εδκόλοτερο, συμφωνότερο με τις δυνάμεις των παιδιών. Κι' αυτός, μαζί με τή Γυμναστική, προετοιμάζει σήμερα τὰ παιδιά για στρατιώτες παντού. Αύτδες κι' ή Γυμναστική ελαττώνουν τον αριθμό των εξαιρετών για σωματική άνικανότητα, αδένουν έτοι την αριθμητική δύναμη του έθνικού στρατού, αδένουν ακόμα και τήν ποιότητά του. Ένας μαθητής πού κάνει Γυμναστική και συγχρόνως είναι Πρόσκοπος, θά γίνει άδριο ένας τέλειος στρατιώτης, με έδες τις γνώσεις και με ελα τὰ σωματικά και τὰ ψυχικά προσόντα πού χρειάζονται. Και πρώτα-πρώτα θά εχη *φρόνημα*...

Αυτά θυμίζω μου και συλλογιζόμουν έδες αυτές τις ήμέρες πού δέν έδλεπα στους δρόμους των Άθηνών παρά προσκόπους. Ο Προσκοπισμός, ό ελληνικός Προσκοπισμός, δειχνόταν, κυριαρχοῦσε, εθριάμβευε. Ήταν τό Πανελλήνιο Συνέδριο του Προσκοπισμού. Κι' έδες οι πόλεις της παλαιάς και της νέας Ελλάδας είχαν στείλει στην πρωτεύουσα τὰ προσκοπικά των σώματα, με τις στολές των, τις άποσκευές των, τις εξαρτήσεις των, τους άρχηγούς των,

τις σημαίες των, τις μουσικές των... Τι ήραίο θέαμα ή παράλαση των σώμάτων αυτών! Και τί έξοχη, συγκινητική, ένθουσιαστική, ή προσκοπική γιορτή πού εγινε στό Στάδιο! Είδαμε, σε θεατική μικρογραφία, τό μεγάλο στρατό του μέλλοντος. Είδαμε τὰ «Ελληνόπουλα, τὰ παιδιά «δλων των Ελλαδίων», πού θά υπερασπισθούν άδριο τήν Πατρίδα, πού θά τή μεγαλώσουν ακόμα και πού θά τή διατηρήσουν μεγάλη, δυνατή, σεβαστή.

Άλλά προπάντων είδαμε τὰ καλά παιδιά πού θά τήν *εκπολιτίσουν*. Γιατί Προσκοπισμός θά πη Πολιτισμός. Είναι τό Πνευματό αλτρονισμός, της άλληλοδοθήειας, της άμοιβαίας αγάπης, της πειθαρχίας, της ιεραρχίας, της καθήκοντος, της τιμής, της άρετής. Κι' αυτά κάλουν τον πολιτισμό ενός τόπου. Αυτά πρώτα. Έπειτα τάλλα, τὰ εξωτερικά, εκείνα πού τὰ έβρε συνήθως Πολιτισμό, με πού δέν είναι *καρ' άσήμαντα*, δευτερεύοντα...

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟ ΧΕΡΙ

(Μυθιστόρημά υπό JULES CHANGEL)

— Συνέχεια από τό προηγούμενο —

Τήν άλλη μέρα, αφού ήρε τήν τακτική άναφορά από τό προσωπικό, ή μίς Μαργκαρέτ φώναζε τό Φραγκίσκο κοντά της. Ήταν ντυμένη άνδρικά, όπως συνήθιζε, και τή στιγμή εκείνη τελείωνε τις οδηγίες της πρὸς τό έπιτελειό της. Πλάι της στεκόταν ό άσυρματιστής του βαποριού και περιμένε μ' εὐλάβεια, κρατώντας τό καρνέ στό χέρι.

— Είδοποιήστε ότι φθάνομε στό Βοθμαγκό στό τέλος της εβδομάδας... Να επαναλάβετε και τό τηλεγράφημα του διοικητή του ένδέκατου τομέσ. Απορώ πώς δέ μου άπάντησε άκόμα... Πηγαίνετε, κύριε, δέ σας κρατώ.

Όταν έβριγε μόνη με τό Φραγκίσκο, σηκώθηκε από τό γραφεύο της με τὰ χαρτιά και τὰ κατάστιχα όπου εργαζόταν και, με τό λιγερό και χαριτωμένο περπάτημά της, πλησίασε τό Φραγκίσκο και του χάλδεψε τό μάγουλο με τό άρωματισμένο μεταξωτό μαντηλάκι πού κρατούσε στό χέρι της. Ο Φραγκίσκος δέν κουνήθηκε από τή θέση του, άρισε μοναχά να φανή στα χείλη του ένα άόριστο χαμόγελο. Η μίς Μαργκαρέτ έβγαλε τό παιδί να καθίσει πλάι της σ' ένα ντιβάνι και τού είπε:

— Είναι εδχαριστημένη από σενα, παιδί μου... Από τον καιρό πού περιόρισα τον άνόητο αυτό Καρινό, μού φάνηκε σά νάβαλες γνώση. Έχεις κανένα παράπονο με τό προσωπικό;

— Κανένα, κυρία.

— Φαντάζομαι ότι ούτε σὺ ούτε ή

Λούση μπορείτε να πτήτε δτι δέ σας περιπατήθηκα όπως πρέπει... — Τό άναγνωρίζομε αυτό, κυρία.

Κάποια δυσαρέσκεια φάνηκε στο πρόσωπο της μίς Μαργκαρέτ:

— Σου τόχω ξαναπεί, δτι δέν πρέπει να με λές «κύρια». Όλοι εδὼ με λέν «άρχηγέ». Δέγε με έτσι και σὺ, ξεχασό το πώς είμαι γυναίκα καθώς τό ξεχασαν κι' οι άλλοι.

— Πολύ καλά, άρχηγέ.

Η έπιφανειακή αυτή όποταγή έκαμε καλή έντύπωση στη Μαργκαρέτ κι' άποφάσισε να κάμει στο παιδί τήν πρόταση, πού σκόπευε να του κάμει απ' τήν αρχή του ταξιδιού.

— Μικρέ μου, τού ειπε με τήν πιο γοητευτική φωνή της, πού άποτελούσε τή μεγαλύτερη δύναμή της μικρέ μου, θέλω να σου φανερώσω τους σκοπούς πού έχω για σενα. Στην αρχή σκέφτηκα να σε κλείσω στο Βοθμαγκό, κι' όταν μπαί κανεις στο Βοθμαγκό μιá φορά, δέν ξαναθαίρει πιά, καθώς άλλωστε θά τό ιδείς μόνας σου.

Κρίνοντας δτι είχε τρομοκρατήσει αρκετά τό παιδί με αυτά τὰ λόγια, εξακολούθησε, γλυκέρα πάλι και γοητευτική:

— Σκέφτηκα όμως δτι, αν είσαι υπάκουος και λογικός, δέν υπάρχει λόγος να σε κλείσω στο τρομερό αυτό μέρος. Είσαι νέος, είσαι έξυπνος, γενναίος, κι' εγὼ έχω άνάγκη από τέτοια παιδιά, να τ' αναθρέψω όπως θέλω, για να γίνουν άρχότερα οι υπαρχηγόι μου. Μ' ένα λόγο αναλαμβάνω εγὼ τό μέλλον σου και σου υπόσχομαι να σε κάμω πλούσιο κι' εὐτυχιμένο. Πρέπει όμως να υποκύψεις στις θελήσεις μου χωρίς διαταγούς και να μπεις στην εταιρία ως μαθητευόμενος, με έρχο να τηρήσεις τους κανονισμούς μας.

Η νέα κοίταξε προσεχτικά τὰ μάτια του παιδιού, ζητώντας να μαντέψει τις σκέψεις του. Έπειδή ο Φραγκίσκος δέ μιλούσε, νόμισε πώς τον έπεισε και τον ρώτησε: — Θέλεις να γίνεις μαθητευόμενος στο Σιδερένιο Χέρι, να ξεχάσεις τον κ. Καρινό κι' εδλους εδρους γνώριζες ως τὰ τώρα, και ν' ακολουθήσεις πιστά τις διαταγές μου και τους κανονισμούς της εταιρίας μας;

— Γιατί όχι; έκαμε ο Φραγκίσκος.

Ήταν χλωμός, αδύνατος, λυπημένος... (Σελ. 265, στ. β.)

— Τό μηχανήμα του πατέρα σου τόχω τόρα στα χέρια μου εγὼ. Δέ σκοπεύω καθόλου να σου τό κλέψω, αλλά να τό εκμεταλλευθώ για εφέλος σου. Αν γίνεις δικός μας, θά σε γράψω σ' ένα σχολείο της Γαλλίας ή της Αμερικής, (γιατί πρέπει να ξέρεις δτι ο λάκερος ο κόσμος είναι στα χέρια μας), κι' όταν τελειώσεις τις σπουδές σου, θά σε χρησιμοποιήσω, μαζί με τό μηχανήμα σου, στην υπηρεσία της εταιρίας μας. Βλέπεις δτι άνοίγει μπροστά σου τό λαμπρότερο μέλλον.

— Τό βλέπω, άρχηγέ.

«Ο άρχηγός ήταν εξαπλωμένος σε μιá πολυθρόνα...»

— Δοιπόν, δέχεσαι;

— Δέχομαι.

— Τότε, ειπέ ο άρχηγός, χτυπώντας τό κουδούνι του τηλεφώνου, θά ναγγείλω τό γεγονός αυτό, μπροστά σου, στον κ. Καρινό. Πρέπει να τό ξέρει κι' αυτός δτι στο έξης θά είσαι υπό την προστασία μου.

— Όπως θέλετε, ειπέ αδιάφορα ο Φραγκίσκος,

«Όστερ' από λίγα λεπτά, ο μηχανικός, συνοδευόμενος από δυο φρουρούς, έμπαινε στο σαλόνι. Ήταν χλωμός, αδύνατος, λυπημένος. Ή άδράνεια κι' εγγονα έρωγων τον άνθρωπον αυτόν πού ήταν γεμάτος δραστηριότητα και ζωή.

— Τι θέλετε πάλι από μένα; φώναξε με όργη, εὐθύς μόλις βρέθηκε μόνος με τό Φραγκίσκο και τή μίς Μαργκαρέτ. Θά μου προτείνετε πάλι να γίνω μέλος της ληστοσυμμορίας σας;

— Όχι, είναι πολύ άργά τόρα πιά, άπάντησε ήσυχα-ήσυχα ή νέα. Όταν σας τό πρότεινα, είχατε καιρό. Σεις προτιμήσατε να με προδώσετε. Τελείωσε. Δέν είμαι μαθημένη να παρακαλώ. Σας περιμένει τόρα, όχι ή πλουσία κι' εὐτυχιμένη ζωή πού σας πρότεινα, αλλά τό Βοθμαγκό.

— Έστιν, αποκρίθηκε μ' έξιοπρέπεια ο μηχανικός. Σκοτώστε με μιάν ώρα άρχύτερα, αφού έχετε αυτή τή δύνα-

μη. Άλλά τήν κόρη μου κι' αυτό τό παιδί, τί σκοπαύετε να τὰ κάμει;

— Γι' αυτό ακριβώς τό ζήτημα σας φώναξα. Ίδού οι σκοποί μου για τὰ παιδιά. Τήν κόρη σας θά τή σπουδάσω σ' ένα Γαλλικό εκπαιδευτήριο και ένα πρόσωπο της εμπιστοσύνης μου θά τήν έπιβλέπει ως πού να παντρευτεί.

— Με κανέναν από τους ληστές του Σιδερένιου Χεριού;

— Πιθανό κι' αυτό.

Και δίχως να προσέξει τή θλίψη του μηχανικού σ' αυτά τὰ λόγια της, έδειξε τό Φραγκίσκο κι' εξακολούθησε:

— Τό παιδί αυτό τό πέρνω εγὼ άπάνω μου και, με τή συγκατάθεσή του, θά τό κάμω μέλος της εταιρίας μας. Η μύση του θά γίνει στο Βοθμαγκό. Ο κ. Καρινό δέ μόπορε ν' άκούσει περισσότερα. Γύρισε όργισμένος στο παιδί και τού φώναζε:

— Άλήθεια, κακόμοιρα παιδί; Αφίνεις έμένα, αφίνεις τή χώρα σου, κι' εδλους τους τίμιους ανθρώπους; Πινεσαι και σὺ ληστής; Αυτό δέν μπορώ να τό πιστέψω!

Τό παιδί, χωρίς να διατάσει, άπάντησε ξάστερα:

— Δέχομαι να γίνω μέλος της εταιρίας του Σιδερένιου Χεριού. (Ακολουθετ) ΜΙΧ. Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

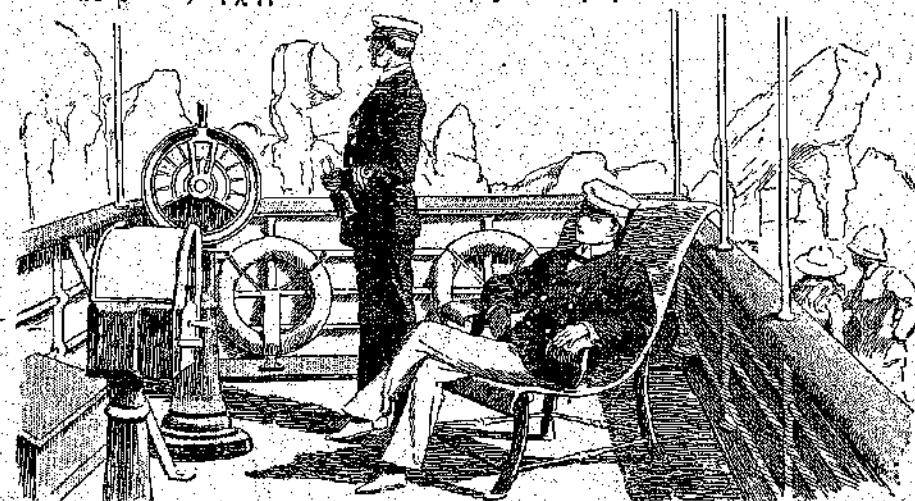
ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ

14.

Μητέρα, σαν άργά γυρνά στο σπίτι μας τό βράδι, Μόνη μου σκέψη Έσύ! Κι' έλο γλυκά σοχαίζομαι τό στοργικό σου χέρι! Και τὰ γλυκά λογάκια σου, τραγουδί στην ανηχί.

Τώρα βαριά πού ή κούραση στη σκοτισμένη σκέψη άπλώθηκε πνεχτή, Πώς θά θέλω στα φρένα μου να πλώσει και να κλέψει Τό χέρι, τό τραγουδί σου, κάθε μου συλλοή!

ΝΙΚΟΣ ΤΟΥΤΟΥΝΤΖΑΚΗΣ

«Ο άρχηγός ήταν εξαπλωμένος σε μιá πολυθρόνα...»

(πολύ μου άρεσε το πρώτο σου γραμματάκι· καλή διασκευή στην "Ανδρο και γραφε μου") **Αθάμαν** (περιμενε λοιπόν κι όταν έρθη ή επιστροφή σου πού δεν μπορείς πρωτύτερα) **Μαρουσία** τάκι (έστειλα θερμά συγχαρητήρια ή βέβαια πού σ' έλα τα σχολεία, τα Διαπλαστικά ήρθαν πρώτα) **Συρανό** (ή μή θύνη σημασία ή και μεγαλύτερες άνοιξιες ή άκούσης από ανθρώπους πού δεν ξέρουν) **Αδύνη** (εδχαριστώ για όλα γραφείς· ή αυτό γίνεται σ' όλα τα σχολεία και μη σου κάνει άνόητος είναι, βλέπεις, « ή γλώσσα της έδρας » τόσο διαφορετική από της κοινής δ-μιλίας· γι' αυτό παντού μπορεί να γίνει γάκουση φράσεις σάν κι' αυ' ές της βασιλέας σου· και ούτως άγειται προς λίγην ύδατος . . . μπας' τά πόδια σ' μέσ'! » τί φάρατα πού τά λές!) **Αφροντισεψη Ολυμπιονικήν** (δέν πειράζει, γιατί υπάρχει και λέξις απύατε) **Βαίλεον Γράβαρην** (ναι, αυτό να πάρης) **Αυγερινόν** (χαίρω πολύ γραφείς) **Κατεργάρην** (χαίρω πού έγινες καλά· έστειλα· περιμένω) **Πήτερ Πάν** (για να μη δημοσιευθή, θα πη έτε δέν ελήφθη· εδχαριστώ για τα καλά λόγια και γραφε μου) **Ι. Αλεξάνδρον** (ψευδώνυμο σου άνεκρήθη από "Ι φίλλο"· χαίρω πού έγινες καλά και σε συχαίρω για το "9") **Τσακρίναν** (έ, ναι, κάτι τέτοιο είχα μαντέψει κι' εγώ· αλλά δέν εδφράζεσαι τόσο καθαρά μέ πού "έρχη"· ες βάλουμε καλύτερα μία περιφραση) **Πολίνδν Αστέρα** (λυσόχ. και Η. Η. έστειλα) **Αστ. Η. Φλωρίδην** (μα δέν είδες την προκήρηξη του Διαγωνισμού; εκεί λέω πώς στέλλονται "Ασκήσεις") **Πεπρωμένον** (φάρα το γραμματάκι σου έστειλα τά φύλλα εκείνα και λ'ήμ'!) **Αντωνία Σ. Βαλλιδανού** (εδχαριστώ πολύ για το εσοπάθωμα και για όλα) **Σταχοπούταν** (πολύ φάρα! περιμένω κι' άλλα και χαίρω πολύ) **Βέραν Ηηελαν** (το τέλος της «Κοσσετινας» είναι σόν τόμο πού 1916 πού τιμάται άν έλους της Β' Περιόδου για αλλά πού μου γραφείς, σόν έρχόμενα) **Ίβαν** (δεκτά! πάντα δε χομαι λυσεις πού δέν έχουν άκόμα δημοσιευθεί) **Απόγονοι Ηράων** (έστειλα 6 τετράδια· ή "Αγγελλα" επιστρέφεται σόν συγγραφής) **Καρίαν** (έστειλα 9 τετράδια) **Παιδί της Ολυμπίας, Φοίβον** κελ κτλ.

Υίον της Νυκτός, Ραϊμόνδον Μπονέ, Α. Χ. Παπαϊωάννου, Εδνθιαπον, Μαργαρίτη Ρεματιαν (έλαβα και θα τα διαβάσω με τη σειρά των.)

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 11 Ιουλίου, θάπαντήτω σόν έρχόμενο.

Εδχαριστο καλοκαίρι
περνούν οι φροδιαζόμενοι
με τόμους «Διαπλάσεως»

ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ

"Όσοι έληξε ή συνδρομή των, άφείλουν να την άνακεύσουν το ταχύτερον.
"Όσοι δέν έστειλαν το υπόλοιπον της συνδρομής του προηγουμένου έτους, παρακαλούνται να το στείλουν.
"Όσοι επιθυμούν να λάβουν μέρος εις την κίνηση, πρέπει να στείλουν δρ. 10 διά να πάρουν ψευδώνυμον και να προστείλουν δύο-τρία της άρεσκείας των προς εκλογήν.
Διά το Μημεϊον του Πολέμη δεκτά κάθε προσωρά, και ή μικροτέρα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ του 227 Διαγωνισμού. Δι' λύσεις δονται μέχρι 17 Σεπτεμβρίου)

511. Συλλαβόγραφος
"Αν με λά μπορούσης νι·
Νά συνάψης,
Πέννα θέλεις και χαρτί
Για να γραφής.
Αημοσθένης Μιρασογιάννης

512. Στοιχειόγραφος
Γιώτα κι' "Ομικρο ήν προσθέσης
Σε μία νήσο του Αιγαίου
Πούχει και καλό τούτι,
Τόνομα δάποτελέσης
Μικρού ζώου μ' φραϊόν
Με σούτσα φρονιτωτή.
Χιτώμο Διαβολάκι

513. Μεταγραμματισμός
Α του βγάω, Ο του βάω
Και θαυμάω
Πώς το πίνω το βουγό
Και μεθώ!
"Αρίων

514. Αιπλοός Αναγραμματισμός
Τό πιδ μικρό πλεούμενο
Τάναποδογυρίζω
Κι' άλλο πίσω στην κοίμη του
Τιμόνι του καθίζω . . .
"Ω, τί φτηνά πού τίκανα
Μεγάλο, για να σχίζω
Τις θάλασσας! Μα δ' άνεμος
Τάναποδογυρίζω!
Και τόρα . . . μου κοστίζει!
Μυρτώ

515. Πυγμαίς

+	+	+
* + *		
** + **		
*** + ***		
**** + ****		
***** + *****		

Οι στανούοι καθέτος κήτος· "Οριζοντίας εκ των ένω: σύμψωνον, νήσος, όχι όλλίγος, γράφει, αυτοκράτωρ παραβάτης, περιφωμα στένα.
Γαλιζιος Οφρανός

516. Κρυπτογραφικόν

12345678	=	Όμηρικός ήρωας
2832658	=	Θαλασσινόν
32428	=	Αρχ. πόλις
456658	=	Άγιος
54658	=	Ίερόν
62858	=	Νήσος
72458	=	Πτηνόν
812458	=	Ίχθύς

Βυζαντινόν "Αστρο

517-521. Μαγικόν Γράμμα
Τη άναλλαγή ενός γράμματος εκάστης των κάτωθι λέξεων δι' ενός άλλου, πάντοτε του αυτού, να σχηματισθούν άνευ άναγραμματισμού άλλα τόσα λέξεις:
νός, κύμα, κόπος, εδός, κηάσις.
"Ασιθαής

522. Ποικίλη Άκροστιχίς
Τό πρώτον της πρώτης των κάτωθι ζητούμενων λέξεων, τό δεύτερον της δευτέρας, τό τρίτον της τρίτης και ούτω καθέξης, αποτελούν μεγάλην πόλιν της Γαλλίας:
1, Βασίλευς της Σπαρτης· 2, Εδρωπαϊκή πρωτεύουσα· 3, Επαρχία της Γαλλίας· 4, Χερσόνησος της Αμερικης χρυσοφόρος· 5, Χώρα την Ιαπωνίας· 6, Αρχαίος αρχιτεκτων και αεροπορος· 7, Αυτοκράτωρ του Βυζαντιού· 8, Κράτος της Εδρώτης.
Ντέριαν

523. Έλλειποσύμφωνον
ήσω - αει - ιωσο
"Αθανάσιος Ε. Μίχες

524. Γόρφος
Π Π Π Π
άνα άνα Γκις Π Π Π ού μέν
άνα άνα Π Π Κ Κ
Γεώργιος "Αν. Γεωργιάδου

Διά τους Γαλλομαθείς
525. Λογογραφίη
Mon premier, lecteur, la terre
Nous le donne en abondance;
Très . . . exclamatif est mon
[second];
Enfin mon tout dans une danse,
Carnavalesque et fantasque,
Tu veux bien le voir en masque.
(Πρωτότυπον) Αλλάνα

526. Image Magique sans image
— Oh lá ! . . . Vols-tu, René?
Elle vient d'écraser un petit
chien.
— Qui ça ?
— Mais je l'ai dit.
Κεραλλονιτάκι

ΑΥΣΕΙΣ
των Πνεύμ. "Ασκήσ. του φύλ. 18

260. "Αντίδια (άντι, διά). —
261. Σούσα (σού, σά). — 262. Κηρός - κήρος. — 263. Λαμα - έλμο. —
264-268. Διά του Σ: εδός, Λέσθος, Μήλος, ζομα, Ρόδος.
269. ΠΑΣΩΝ 270. ΓΕΡΟΥΣ
ΝΕΡΩΝ ΣΑΛΗΜ. — 271.
ΠΑΡΙΣ Διά του Ρ: ρούς,
ΝΗΣΣΑ άκοίς, είς, όρημ ή,
ΕΛΕΝΗ άκοίς, είς, όρημ ή,
ΣΥΡΟΣ ΑΡΗΣ ("Ακοίς,
ΣΑΥΡΑ Ρούς, όρημ ή, ρίς.)

— 272. "Ω οία κεφαλή και εγφέφονον ούκ έχει. — 273. "Η πείρα είναι ή σοφία των αιδώνων (έσ' ήρ έει, ναι, εις ορι ατο, ναι, έν, έν.) — 274. FACITE (Trouver, Affiliation, Crü, Idiôt, Tempérete, Ennemi.) — 275-279. Par F: fable, fin, facon, vif, fanal. — 280. A coeur vaillant rien d'impossible.

Τό πρώτιστον καθήκον του καλού συνδρομητού είναι ή έγκαίρος άναένωσις της συνδρομής του.

Νέος Τριμηνιαίος

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Της Α' Περιόδου (1879-1893) από τους εκδοθέντας 24 τόμους υπάρχουν ακόμη μόνον οι έξι ής πέντε: 7ος, 22ος, 14ος, 18ος και 19ος. Έκάστος τόμος δρ. 25, ταχυδρομικώς δε άποσταλλόμενος άρραφος δρ. 30 και ορισμένως δρ. 23,50 διά το Έσωτερικόν και δρ. 33 διά το Έξωτερικόν.

Της Β' Περιόδου (1894-1926) υπάρχουν όλοι οι εκδοθέντες τόμοι, 32 έν όλω. Έκάστος τόμος άρραφος δρ. 30 και ορισμένος δρ. 35. Ταχυδρομικά τέλη εκάστου τόμου προσθέντα εις τας ένω τιμάς: Διά το Έσωτερικόν δρ. 5 ή άρραφος και δρ. 15 ή ορισμένος, διά δε το Έξωτερικόν δρ. 18 είτε άρραφος είτε ορισμένος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

(ΚΣΤ-473)
Εύγοντας άλλω Δίαι: Γ. Σαράντην, Φ. Οικίαν Γ. Ρόδη, Κάλανος Φαρράν. "Αστρος Παλιότας

(ΚΣΤ-474)
Και τί έχει να γρη: Λευκός "Ασπύρ—Παναθροπούλας ΖΗΚΩΜΑΡ

(ΚΣΤ-474 bis)
Αριστοκράτισσα, Μικρή! "Επαγωγίτισσα, γιατί δέν μου γραφετε; Μελίτσα, σού στείλα γραμάκι· πούνα δικό σου· Κατεργάρες . . .!!! Κρινολευκή Νεράδα

(ΚΣΤ-475)
ΠΡΟΤΟΜΗΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΤΡΙΝΤΙ ΤΟΥ ΔΙΑΠΛΑΣΟΚΟΣΜΟΥ ΧΑΙΡΕΤΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΙΑΡΙΚΑ ΔΙΑΒΟΛΑΚΙΑ ΤΟΥ ΤΡΕΛΟΚΑΤΖΙΚΟ

(ΚΣΤ-476)
"Αστρος Παλιότας—Σαράντης, Νυφούλα Γ. Οφρανός—Μηλιότση. Υίος της Νυκτός

(ΚΣΤ-477)
"Απαλασπούλα-εε, ψηφίστε Γλυκό Χαμόγελο, γιατί αυτόν ψηφίσει και ό "Απογινης "Ηρώαν.

(ΚΣΤ-478)
ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ "ΦΑΡΑΣ, "Ασπας; πρόδερος; Μανγεμόν Βασιλόπουλο; άντιπρόδερος; Βιοκάντη γραμματέης; "Οδελός; τάριας; Άντων; άντιπρόσπαιών; Ριγυολέτος; άποκαλήψων; Γουλιέλμος Τέλλος; Διαγωνισμών.

(ΚΣΤ-479)
Προκήρηξαν μνηστών διαγωνισμών άναρχων καρτών· δεχόμεθα θρηδιστε κάρτες. "Ο "Φαράδος θα έραδέση τις 3 καλύτερες με τρία βραβεία· άριστα τα στην έδλογή του. Προμηόμενοι: Κωνσταντίνον Μ. Χχοινά, Σέρας.

(ΚΣΤ-480)
ΣΙΑΟΥΕΤΤΑ: Εδωράδος; φηλός, γονδράς· περπατεί σόν έκρομασμένος, ίδιο γουρουνόπουλο. Γουλιέλμος Τέλλος.

(ΚΣΤ-481)
"Αποτελέσματα του Διαγωνισμού (ΚΣΤ-480): Βραβεία: Α' Γεωργιάδης, Β' Νικολαΐδου και Γ' Γρηγοροπούλου, Λοιπός εδχαριστώ. Σανθούλα Κουνέλη

(ΚΣΤ-482)
ΣΥΛΟΓΕ ΤΩΝ "ΠΑΛΙΑΤΩΝ. Μετά λίγης ηας εες άναγγέλλομεν ότι καμία δέν έδέχη την πρότασιν σας. Μαργαρίτα Πομπασούρ, Πριγκίπισσα "Ινδή, Πριγκίπισσας.

(ΚΣΤ-483)
"Αμαρηνία Πομπασούρ, Πριγκίπισσα "Ινδή, Πριγκίπισσα, Δούκισσα των "Αχρενών, Εδνθ Μαργαρίτα πούση την έλληνογραφίαν και άναλαγήν Μ. Μ.

(ΚΣΤ-484)
"Η ΣΚΑΛΒΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ δέν διακόπτει την έλληνογραφίαν της, άλλα έλληνογραφεί με άλλην διεθνομένην την έξις: Κικήν Β. Πανταλέοντος, Νοναρά 3, "Αθήνας.